

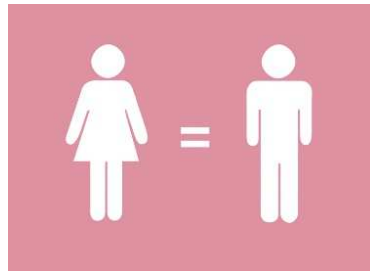
CELEBRACIÓN EN OS COTOS (na casa)

16-17 de xaneiro do 2021

II DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

NON MÁIS
VIOLENCIA
DE XÉNERO

OS COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INJUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
COA NATUREZA MALTRATADA
E CON RESPONSABILIDADE PERSOAL ANTE A COVID-19

1.- ENCONTRO EN FAMILIA

SAÚDO DE BENVIDA

🎵 *Unha xuntanza de amor*

Celebrante

Benvidos sexamos todos a esta celebración. Reunímonos para vivir a fe en fogar. Facémolo no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo.

Despois do Bautismo, Xesús comeza o que chamamos a súa vida pública. E faino na procura dos seus primeiros discípulos como nos conta o evanxeo de hoxe: Xoán e Andrés. Eles serán os que logo darán testemuña del diante dos outros dicíndolles: “*Atopamos ao Mesías*”.

Chamámonos e dicimos que somos cristiáns, discípulos de Xesús. Por iso como os primeiros temos a obriga de comunicar a todos que Xesús está no medio de nós, que comparte a nosa vida, que podemos atopalo aquí en familia, e tamén no enfermo, no que está só, no que sofre...

Se de verdade somos cristiáns, escoitemos e respondamos á súa chamada e, coma El, acheguémonos á vida dos máis necesitados, porque é onde nos atoparemos cos que son os seus preferidos.

ACTO PENITENCIAL

Celebrante *Hoxe Deus segue a chamar. E moitas veces non o queremos escoitar, facemos os xordos para non ter que comprometernos no seguimento de Xesús e tomar a responsabilidade de ser exemplo del. Por iso, agora é o momento de pedir perdón:*

Monitor/a

➤ Por non escoitar a Deus, por facernos xordos ás súas chamadas pedimos perdón.

Señor, perdoa o noso pecado

➤ Por non ter paciencia, por querer vivir a toda velocidade sen saborear a vida, pedimos perdón.

Cristo, perdoa o noso pecado

➤ Por non achegarnos aos necesitalos e por non axudalos o suficiente, pedimos perdón.

Señor, perdoa o noso pecado

Celebrante *Deus todopoderoso teña piedade de nós, dos que teñen un lugar no noso corazón, na nosa familia e na nosa vida, a todos nos conceda o perdón e nos leve á vida eterna. Amén.*

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante *Rematamos a primeira parte da celebración presentando no silencio o que rebule no noso interior. Damos grazas polos homes e mulleres que nos dan bo exemplo.* (silenzo)

Celebrante

Deus, Noso Pai,
cheo de tenrura e misericordia,
ti que te achegas a nós,
escoita con bondade as súplicas desta túa familia
e axúdanos a medrar na paz
e no seguimento do teu Fillo Xesús.
Pedímoscho por El, Xesucristo, noso irmán,
que vive e reina por sempre eternamente. Amén

2.- PROCLAMACIÓN DA PALABRA DE DEUS

(sentad@s) a palabra de Deus proclámase dende o ambón

Monitor/a:

Samuel é un neno que non coñece a voz de Deus. Cando o Señor o chama sorpréndese e non sabe que responderlle.

Xoán e Andrés achéganse a Xesús pola testemuña que dá Xoán o Bautista. Non saben que dicirlle e preguntan onde vive. Logo de pasar a xornada con El, saen ilusionados e comezan a comunicar a súa presenza aos máis achegados.

Como Samuel respondamos: Fala Señor que o teu servo escoita, e como Xoán e Andrés ilusionémonos en dar testemuña e exemplo da presenza de Xesús no medio de nós.

LECTURA DO PRIMEIRO LIBRO DE SAMUEL

Samuel xacía deitado no santuario do Señor, onde estaba a arca de Deus.

O Señor chamou por Samuel e este respondeulle: -"Aquí estou". E, coa mesma, foi correndo onda Elí e díxolle: -"Aquí veño, pois chamáchesme". Elí díxolle: -"Eu non te chamei. Volve deitarte". E Samuel foise deitar.

O Señor chamou de segundas por Samuel. Samuel ergueuse e foi onda Elí, dicindo: -"Aquí estou, pois chamáchesme". -"Eu non te chamei, meu fillo", dixo el. -"Volve deitarte". Samuel non coñecía aínda o Señor, pois a palabra do Señor non se lle revelara aínda.

O Señor chamou por terceira vez a Samuel, quen se ergueu e foi axiña onda Elí: -"Aquí estou, pois chamáchesme". Entón decatouse Elí de que era o Señor quen chamaba ao rapaz. Elí díxolle a Samuel: -"Vaite deitar, e se te chama, dirás: Fala, Señor, que o teu servo escoita". Samuel marchou e deitouse no seu sitio.

O Señor presentouse, chamando, coma as outras veces: -"¡Samuel, Samuel!" E Samuel dixo: -"Fala: o teu servo escóitate".

Samuel ía crescendo; o Señor estaba con el e non deixou sen cumprimento ningunha palabra súa.

Palabra do Señor

(en pé) Leccionario II B páx 173 Xn 1,35-42 EVANXEO

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO XOÁN

Daquela estaba Xoán, o bautista, con dous dos seus discípulos e, vendo a Xesús que camiñaba, dixo:

-Velaquí o Añño de Deus.

Cando os dous discípulos oíron o que el falara, fóronse detrás de Xesús. Volveuse Xesús e, vendo que eles o seguían, preguntoulles:

- Que buscades?

Eles respondéronlle:

- "Rabbí" (que quere dicir "Mestre"), onde paras?

El díxolles:

- Vide e veredes.

E eles foron e viron onde paraba e quedaron con el aquel día. Era contra as catro da tarde.

Un dos dous que escoitaron a Xoán e seguiron a Xesús era Andrés, o irmán de Simón Pedro. Vai e ao primeiro que atopa é a Simón, o seu propio irmán, e dille:

- Encontramos o Mesías (que quere dicir Cristo).

E levouno onda Xesús. Ao velo, díxolle Xesús:

- Ti es Simón, o fillo de Xoán. Ti haste chamar Kefas (que quere dicir Pedro).

Palabra do Señor

(sentad@s) gardamos uns instantes de silencio para acoller a palabra no corazón

Se as nosas palabras, se os nosos feitos, se os nosos sentimentos valen a pena, entón poderemos ser crentes CRIBLES.

Estaremos sendo exemplo para que os demais poidan descubrir por nós que as palabras, os feitos e os sentimentos de Xesús non pasan de balde.

Andrés foi onda seu irmán Pedro para contarlle que atopara a alguén que valía a pena, e Pedro foi quen de achegarse a Xesús facéndolle caso ao seu irmán.

A min, a nós, poden facernos caso?

(en pé)

PROFESIÓN DA FE

Celebrante: Neste encontro de fogar, despois de escoitar a Palabra de Deus que nos chama, queremos responderlle dando razón da nosa fe compartida en familia dicindo

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Monitor/a

Crede en Deus Pai e Nai,
creador do ceo e máis da terra,
que conta con nós para facer un mundo mellor?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Crede en Xesús, o seu fillo benquerido,
que viviu nesta terra preferindo aos máis necesitados,
que convidou a moitos homes e mulleres
a compartir con El,
sen pechar a porta da VIDA a ninguén?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Crede no Espírito Santo,
na Igrexa, na comunión dos santos,
homes e mulleres coma nós,
que dan exemplo coas súas palabras, feitos e sentimentos
demostrando que o evanxeo de Xesús vale a pena
para esta vida e para a eterna?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

ORACIÓN UNIVERSAL

Celebrante: *Rezamos agora a Deus, que nos chama e nos convida a seguir as pegadas de Xesús cara aos máis necesitados da nosa sociedade. Dicimos:*

PAI, QUEREMOS ESCOITAR A TÚA CHAMADA

Monitor/a

- ✓ Ti chámamos a dar exemplo entre nós, queremos que as nosas palabras e os nosos feitos sexan semente de paz. Recemos
- ✓ Ti chamas á tolerancia, á paciencia e á coherencia, queremos que as nosas palabras e os nosos feitos sexan de proveito para os demais. Recemos
- ✓ Ti chamas a vivir as palabras e os feitos de Xesús, queremos que os nosos valores e as nosas actitudes valan sempre a pena sendo coidadosos e coidadores de todos e de todo. Recemos
- ✓ Ti chamas a poñer as mans, o corazón e o tempo ao servizo dos mais esquecidos, queremos vivir sen deixar de lado a emigrantes, a enfermos, a explotados, a parados, a deprimidos, a refuxiados, a mulleres maltratadas. Recemos

Celebrante: *Escoitamos, Pai, as túas chamadas. Escoita Ti as oracións dos que en Ti pomos a nosa confianza. Por Cristo noso Señor. Amén*

3.- OS SIGNOS DA COMUÑÓN CON DEUS EN FAMILIA

NOSO PAI

Celebrante: *Recemos a oración que Xesús nos ensinou, sentíndonos fillos dun mesmo Pai e irmáns de todos, e dun xeito especial dos máis necesitados na nosa sociedade. Dicimos*

NOSO PAI ...

SIGNO DA PAZ

Celebrante: *Benaventurados os pacíficos, dixo Xesús. Que nós merezamos ser benaventurados transmitindo paz nestes momentos de pandemia e dificultade, sendo coidadosos con nós, con todos e con todo.*

NON COMULGAMOS PERO ESTAMOS EN COMUÑÓN

Celebrante: *Os primeiros discípulos pasaron a xornada con Xesús e compartiron con El a casa e a conversa que os transformou para ser as súas testemuñas. Hoxe nós compartimos tamén a casa e a conversa con El. Que tamén nos transformemos en verdadeiras testemuñas de Xesús no noso entorno.*

Ditosos nós que hoxe somos convidados a ser e a dar exemplo do evanxeo.

 No colo da miña nai

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

Celebrante:

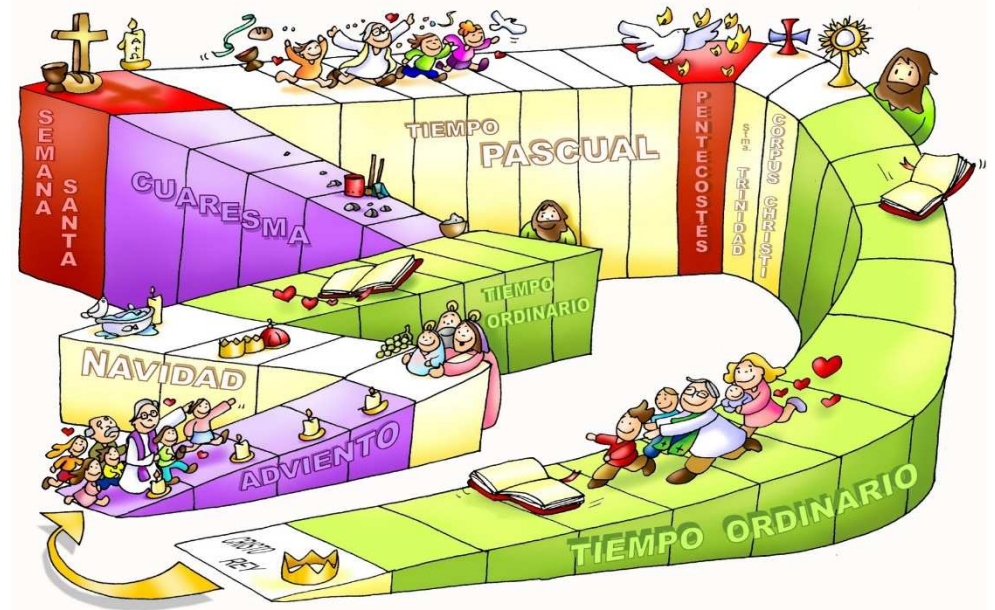
Señor, seguros da túa bondade pedímosche que acollendo con fe as túas palabras sexamos capaces de dar froitos de paz e xustiza, e que os demais poidan contar coas nosas mans de irmáns. Pedímoscho a Ti que vive e reina con nós por sempre eternamente. Amén.

Deus nos chama a ser as súas testemuñas hoxe e sempre.

Que sexamos capaces de responder como Samuel: Fala Señor que o teu servo escoita.

E que poñamos en práctica todo o que o Señor nos pide con respecto aos que son os máis necesitados na nosa sociedade.

Que teñamos un bo día, unha boa semana, e o Señor nos bendiga, † nos garde de todo mal e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén.

Pasado o advento e o Nadal acompañamos coma discípulos a Xesús nos seus pasos de vida pública. É Tempo Ordinario, tempo de ir e pasar a xornada da vida con Xesús.

“Andrés foi onda seu irmán para dicirllle:
ATOPÁMOLO”

Palabras do evanxeo de hoxe.